

'In Nederland moet men maar sterven in de badkamer'

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTELVEEN — In de Nederlandse verpleeginrichtingen komen voorlopig geen aparte afdelingen voor de begeleiding van stervenden. Twee organisaties — de stichting "Voorbij de laatste stad" uit Rotterdam en "Terminale zorg" uit Amsterdam — hadden daarvoor bij de Ziekenfondsraad subsidie aangevraagd, maar de meerderheid van de raad heeft die verzoeken gisteren afgewezen.

Stervensbegeleiding, aldus de Ziekenfondsraad, is een taak van algemene ziekenhuizen, verpleegtehuizen en verzorgingsinrichtingen. Aparte gespecialiseerde afdelingen daarvoor, zoals men die in Engeland en Amerika kent, zijn in ons land ongewenst.

Het afwijzen van de subsidieaanvraag is vooral in Rotterdam als een grote teleurstelling aangekomen. De verpleeginrichting Antonius-IJsselmonde voelde wel voor het stervensbegeleidingsexperiment van „Voorbij de laatste stad”. De Daniël den Hoedkliniek en het Rotterdams Radio-Therapeutisch Instituut waren bereid hulp te verlenen bij kankergevallen.

Onderzoek

„Voorbij de laatste stad” richt zich met name op deze groep patiënten. Het onderzoek in

Rotterdam-Zuid was opgezet in samenwerking met de Erasmus-universiteit en stond onder leiding van prof. dr. C. Trimbos.

Over de afwijzing van de Ziekenfondsraad zei hij gisteravond: „In Amerika is zo'n onderzoek gesneden koek, maar in Nederland moeten de mensen blijkbaar alleen in de badkamer doodgaan. Een walgelijk standpunt”.

Drie jaar en tbr voor doodslag

Het Vrije Volk, 28-11-1975

'In Nederland moet men naar sterven in de badkamer'

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTELVEEN— In de Nederlandse verpleeginrichtingen komen voorlopig geen aparte afdelingen voor de begeleiding van stervenden. Twee organisaties - de stichting "Voorbij de laatste stad" uit Rotterdam' en "Terminale zórg" uit Amsterdam — hadden daarvoor bij de Ziekenfondsraad subsidie aangevraagd, maar de meerderheid van de raad heeft die verzoeken gisteren afgewezen.

Stervensbegeleiding, aldus de Ziekenfondsraad, is een, taak van algemene ziekenhuizen, verpleegtehuizen en verzorgingsinrichtingen. Aparte gespecialiseerde afdelingen daarvoor, zoals men die in Engeland en Amerika kent, zijn in ons land ongewenst.

Het afwijzen van de subsidieaanvraag is vooral in Rotterdam als een grote teleurstelling aangekomen. De verpleeginrichting Antorius-IJsselmonde voelde wel voor het stervensbegeleidingsexperiment van „Voorbij de laatste stad”. De Daniël den Hoedkliniek en het Rotterdams Radio-Therapeutisch Instituut waren bereid hulp te verlenen bij lankergevallen.

Onderzoek

„Voorbij de laatste stad” richt zich met name op deze groep patiënten. Het onderzoek in Rotterdam-Zuid was opgezet in samenwerking met de Erasmus-universiteit en stond onder leiding van prof. dr. C. Trimbos. Over de afwijzing van de Ziekenfondsraad zei hij gisteravond: „In Amerika is zo'n onderzoek gesneden koek,„maar in Nederland moeten de mensen blijkbaar alleen in de badkamer doodgaan. Een walgelijk standpunt” .

Vier jaar later lukte het wel:

Stervensbegeleiding krijgt subsidie van Ziekenfondsraad

(Van een onzer verslaggevers)

De Rotterdamse stichting „Voorbij de laatste stad” zal waarschijnlijk een subsidie krijgen voor haar project stervensbegeleiding in het verpleeghuis Antonius IJsselmonde. Een advies van die strekking is door de commissie verstrekkingen aan de Ziekenfondsraad gegeven.

De commissie staat ook positief tegenover een soortgelijk subsidieverzoek van de Amsterdamse Stichting Terminale Zorg. De beslissing daar-

over zal aangehouden worden tot deze stichting een concreet voorstel heeft ingediend. De subsidie van 4.2 miljoen gulden zal voor de tijd van vijf jaar verstrekt worden en zal per 1 januari 1980 ingaan.

Donderdag zal de Ziekenfondsraad een definitieve beslissing nemen.

Speciaal team

De Rotterdamse stichting beoogt in samenwerking met het verpleeghuis en de afdeling Sociale Psychiatrie van de medisch faculteit in Rotterdam met dit project patiënten in hun laatste tevensdagen alsmede hun naasten op een waardige, persoonlijke en kundige wijze bij te staan. Een

speciaal team, bestaande uit een psychologe, een medicus en een ervaren verpleegkundige, houdt zich hier binnen het verpleeghuis Antonius bezig. De patiënten worden overigens niet in een aparte afdeling opgenomen. Het Rotterdamse project is twee jaar geleden gestart.

Eerder aangevraagde subsidie werd geweigerd omdat de Ziekenfondsraad van mening was dat de wijze waarop de terminale zorg in de projecten werd benaderd niet de verwachting wekte dat zij resultaten zou opleveren die van belang konden zijn voor dit aspect van de volksgezondheid.

De Amsterdamse stichting heeft haar plannen tot dusver niet kunnen

realiseren door het ontbreken van financiële middelen. Deze stichting wil de zorg vooral richten op de categorie patiënten van 25 tot 65 jaar. Deze categorie heeft volgens de stichting specifieke problemen en behoeften waaraan in een verpleeghuis niet optimaal kan worden tegemoetgekomen voor zover de patiënten daar verspreid liggen.

De Amsterdamse stichting wil voor haar werkzaamheden een aparte afdeling met circa 25 bedden binnen een verpleeghuis opzetten. Voorts wil men in Amsterdam een team voor de begeleiding van de patiënten en hun familieleden en een team voor de thuiszorg, nazorg, bijstand en begeleiding.

Stervensbegeleiding krijgt subsidie van Ziekenfondsraad

(Van een onzer verslaggevers) De Rotterdamse stichting „Voorbij de laatste stad” zal waarschijnlijk een subsidie krijgen voor haar project stervensbegeleiding in het verpleeghuis Antonius IJsselmonde. Een advies van die strekking is door de commissie verstrekkingen aan de Ziekenfondsraad gegeven. De commissie staat ook positief tegenover een soortgelijk subsidieverzoek van de Amsterdamse Stichting Terminale Zorg. De beslissing daarover zal aangehouden worden tot deze stichting een concreet voorstel heeft ingediend. De subsidie van 4.2 miljoen gulden zal voor de tijd van vijf jaar verstrekt worden en zal per 1 januari 1980 ingaan. Donderdag zal de Ziekenfondsraad een definitieve beslissing nemen.

Speciaal team

De Rotterdamse stichting beoogt in samenwerking met het verpleeghuis en de afdeling Sociale Psychiatrie van de medisch faculteit in Rotterdam met dit project patiënten in hun laatste tevensdagen alsmede hun naasten op een waardige, persoonlijke en kundige wijze bij te staan. Een speciaal team, bestaande uit een psychologe, een medicus en een ervaren verpleegkundige, houdt zich hier binnen het verpleeghuis Antonius bezig. De patiënten worden overigens niet in een aparte afdeling opgenomen. Het Rotterdamse project is twee jaar geleden gestart. Eerder aangevraagde subsidie werd geweigerd omdat de Ziekenfondsraad van mening was dat de wijze waarop de terminale zorg in de projecten werd benaderd niet de verwachting wekte dat zij resultaten zou opleveren die van belang konden zijn voor dit aspect van de volksgezondheid. De Amsterdamse stichting heeft haar plannen tot dusver niet kunnen realiseren door het ontbreken van financiële middelen. Deze stichting wil de zorg vooral richten op de categorie patiënten van 25 tot 65 jaar. Deze categorie heeft volgens de stichting specifieke problemen en behoeften waaraan in een verpleeghuis niet optimaal kan worden tegemoetgekomen voor zover de patiënten daar verspreid liggen. De Amsterdamse stichting wil voor haar werkzaamheden een aparte afdeling met circa 25 bedden binnen een verpleeghuis opzetten. Voorts wil men in Amsterdam een team voor de begeleiding van de patiënten en hun familieleden en een team voor de thuiszorg, nazorg, bijstand en begeleiding.

Advies Ziekenfondsraad

Thuis sterven moet beter geregeld

Van onze correspondent

AMSTELVEEN - Patiënten die dat willen, moeten thuis kunnen sterven. Dat is het uitgangspunt van een commissie van de Ziekenfondsraad die in een ontwerpadvies over terminale thuiszorg een aantal aanbevelingen heeft gedaan om nog bestaande knelpunten op te heffen. Het advies komt donderdag in de raad aan de orde.

In 1979 heeft de Ziekenfondsraad subsidie toegekend aan de Stichting Voorbij de laatste stad in verband met een project terminale zorg. De commissie meent nu, dat er voor deze zorg geen nieuwe instellingen of centra moeten worden opgericht. Ze is tegen institutionalisering en professionalisering ervan. Volgens haar moet terminale thuiszorg worden gegeven binnen de gewone eerstelijns gezondheidszorg, eventueel gesteund door vrijwilligers.

In het huis van de patiënt zal in het laatste stadium van de ziekte een intensieve, samenhangende zorgverlening mogelijk moeten zijn: niet alleen ten behoeve van de patiënt zelf, maar ook van en met de mensen uit zijn of haar omgeving. Daarvoor kunnen verpleegtechnische hulpmiddelen en medisch-technische apparatuur nodig zijn.

Verder meent de commissie, dat de wijkverpleging en de gezinsverzorging ook buiten de gebruikelijke werktijden moeten kunnen inspringen.

Nieuwsblad van het Noorden, 26 maart 1985

Advies Ziekenfondsraad Thuis sterven moet beter geregeld

Van onze correspondent

u AMSTELVEEN - Patiënten die dat willen, moeten thuis kunnen sterven. Dat is het uitgangspunt van een commissie van de Ziekenfondsraad die in een ontwerpadvies over terminale thuiszorg een aantal aanbevelingen heeft gedaan om nog bestaande knelpunten op te heffen. Het advies komt donderdag in de raad aan de orde.

In 1979 heeft de Ziekenfondsraad subsidie toegekend aan de Stichting *Voorbij de laatste stad* in verband met een project terminale zorg. De commissie meent nu, dat er voor deze zorg geen nieuwe instellingen of centra moeten worden opgericht. Ze is tegen institutionalisering en professionalisering ervan. Volgens haar moet terminale thuiszorg worden gegeven binnen de gewone eerstelijns gezondheidszorg, eventueel

gesteund door vrijwilligers.

In het huis van de patiënt zal in het laatste stadium van de ziekte een intensieve, samenhangende zorgverlening mogelijk moeten zijn: niet alleen ten behoeve van de patiënt zelf, maar ook van en met de mensen uit zijn of haar omgeving. Daarvoor kunnen verpleegtechnische hulpmiddelen en medisch-technische apparatuur nodig zijn.

Verder meent de commissie, dat de wijkverpleging en de gezinsverzorging ook buiten de gebruikelijke werktijden moeten kunnen inspringen.